

Едно само се оправдаваше Павелъ, че това което вършеше тя къмъ мъжа си, то е нейна работа. Каквото да стане съ Петко Мъглата, въ него Павелъ не се считаше замѣсенъ. Напротивъ той направи всичко да отклони Царка отъ намѣрението ѝ. И ако тя направи нещо — то е нейна работа, — повтаряше въ себе си.

И като стоя, стоя вмисленъ въ онова, което ставаше, щомъ му дойде на умъ за Мъглата — нещо го жегна:

— Да ида да го видя, — реши той.

Петко Мъглата бѣше въ кръчмата си, седналъ на столъ, нещо замисленъ.

Като видя Павла той стана да го посрещне, а политна да падне.

Павелъ изпревари и го задържа.